

بودجه نظامی و سیاست دفاعی رژیم اشغالگر قدس

کد موضوعی: ۲۹۰

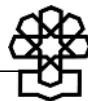
شماره مسلسل: ۱۲۲۰۲

بهمن‌ماه ۱۳۹۰

به نام خدا

فهرست مطالب

۱.....	چکیده
۱.....	مقدمه
۲.....	سایه سنگین بودجه دفاعی بر اقتصاد ملی
۵.....	کمک‌های نظامی آمریکا به رژیم اشغالگر قدس
۷.....	فروش تسلیحات رژیم اشغالگر قدس
۸.....	سیاست دفاعی رژیم اشغالگر قدس در سایه روابط تردیدآمیز آن کشور با آمریکا
۱۵.....	نتیجه‌گیری

بودجه نظامی و سیاست دفاعی رژیم اشغالگر قدس

چکیده

افزایش بودجه نظامی رژیم اشغالگر قدس آن هم پس از جنگ‌های اخیر لبنان و غزه قابل تأمل است. این درحالی است که به اذعان منابع مطلع اقتصادی در رژیم اشغالگر قدس، افزایش بودجه دفاعی فشار سنگینی بر اقتصاد ملی آن کشور وارد می‌سازد.

مقدمه

حجم بودجه نظامی رژیم اشغالگر قدس در سال ۲۰۱۱ به میزان ۲۵ درصد نسبت به سال ۲۰۱۰ افزایش یافته است.^۱ درحالی که رژیم اشغالگر قدس جنگ‌های لبنان و غزه را پشت سر گذاشته است؛ ولی شاهد افزایش حجم بودجه نظامی آن کشور آن هم در سال ۲۰۱۱ هستیم. از یک طرف بودجه نظامی رابطه تناسبی و منطقی با مخارج و هزینه‌های دفاعی دارد و از طرف دیگر بودجه نظامی موتور مولد سیاستگذاری دفاعی به‌شمار می‌رود، بنابراین افزایش حجم بودجه نظامی رژیم اشغالگر قدس قابل تأمل است.

کارشناسان اقتصاد نظامی از جمله Omer Moav مشاور ارشد شورای

اقتصادی دولت رژیم اشغالگر قدس، افزایش حجم بودجه نظامی را برای اقتصاد ملی آن کشور سنگین دانسته‌اند. در این معمای ایجاد شده آن هم در فضای تحولات جاری منطقه خاورمیانه به‌طور اعم و در مجاورت مرزهای رژیم اشغالگر قدس به‌طور خاص، این کشور با بار سنگین بودجه دفاعی بر شانه‌های اقتصاد ملی و چالش‌های جدید امنیتی منطقه‌ای مواجه شده است. گفته می‌شود یکی از چاره‌های کار، کاهش سقف مخارج دفاعی است.

سایه سنگین بودجه دفاعی بر اقتصاد ملی

سایه سنگین بودجه دفاعی بر اقتصاد ملی که اصطلاحاً (Defense Burden) نامیده می‌شود، به معنای این است که منابع اقتصاد داخلی کشور به امور دفاعی اختصاص می‌یابد و این اختصاص با سهم بیشتری از GDP به امور دفاعی همراه است و هر چه اختصاص مذکور بیشتر می‌شود آنگاه سایه سنگین یا Defense Burden فشار زیادی بر اقتصاد ملی وارد می‌کند، (البته این اختصاص شامل کمک‌های مستقیم و غیرمستقیم خارجی نظامی نمی‌شود).

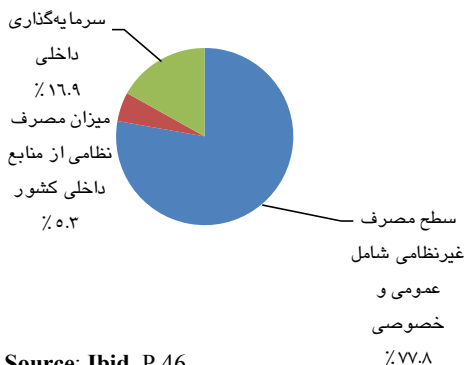
نرخ هزینه دفاعی به نسبت GDP در رژیم اشغالگر قدس زیاد به‌نظر می‌رسد. بودجه دفاعی ۲۰۱۱ در امتداد بودجه دفاعی سال‌های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ است. حجم دلاری این بودجه بر حسب واحد پول ملی رژیم اشغالگر قدس (NIS) معادل ۵۳/۲۴ میلیارد دلار است که شامل ۱۵/۶ درصد از بودجه ملی کشور و ۶/۷ درصد از GDP است. این رقم حجم وسیعی از تمام سهم سایر وزارتخانه‌های دولت رژیم اشغالگر

قدس را شامل می‌شود. مضافاً حجم کمک‌های نظامی (مستقیم و غیرمستقیم) ایالات متحده به رژیم اشغالگر قدس ۷۴ درصد از تدارکات نظامی آمریکا را شامل می‌شود. برای مثال کمک‌های نظامی آمریکا در سال ۲۰۱۰ به رژیم اشغالگر قدس بالغ بر ۲/۲۷ میلیارد دلار بود.^۱

وزارت دفاع رژیم اشغالگر قدس سعی دارد حجم بودجه دفاعی کشور را از میزان مصرف دفاعی یا مخارج و هزینه‌های نظامی کشور جدا سازد. حقوق و مزایای پرسنل نظامی و خانواده‌های آنها، به همراه مخارج تأمین کالا و خدمات مرتبط با نیروهای مسلح و خانواده‌های آنها و مخارج امنیت نظامی برای تولید یا خرید تجهیزات، تسلیحات، ادوات و تکنولوژی نظامی و از این قبیل را مخارج و هزینه‌های دفاعی گویند.

نمودار ۱. دایره سطح مصرف ملی در رژیم اشغالگر قدس سال ۲۰۰۹

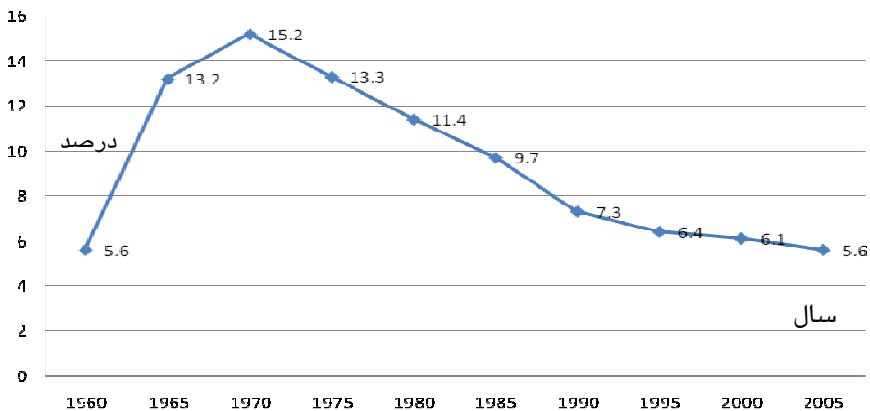

Source: Ibid, P.46

1. Shamule Even, "Israel Defense Expenditure", Strategic Assessment, V.12, No. 4, Feb. 2010, p.37.

البته اداره مرکزی آمار رژیم اشغالگر قدس به دولت آن کشور پیشنهاد کرده است که سطح مخارج دفاعی به شرط حفظ حجم بودجه نظامی کاهش یابد. در نمودار دایره‌ای نیز کاهش تدریجی در سطح مخارج و هزینه‌های دفاعی رژیم اشغالگر قدس را مشاهده و ملاحظه می‌کنیم و نمودار منحنی ذیل گویایی بیشتری دارد:

نمودار ۲. منحنی کاهش مخارج و هزینه‌های دفاعی

Source: Ibid, P.46.

چیزی که از مفهوم سایه سنگین بودجه دفاعی بر اقتصاد ملی رژیم اشغالگر قدس حاصل می‌شود همانا کاهش رشد اقتصاد ملی است و بالعکس، افزایش شاخص GDP است که می‌تواند بار سنگین مذکور را بکاهد. برابر آمار به نظر می‌رسد که رشد اقتصادی رژیم اشغالگر قدس کند شده و میزان کمک‌های مستقیم و غیرمستقیم نظامی دولت اوپاما به رژیم اشغالگر قدس با محدودیت‌هایی روبرو شود و به همین

لیل مشاوران اقتصادی رژیم اشغالگر قدس از بار سنگین بودجه و مخارج نظامی ابراز نگرانی می‌کنند و به کاهش مخارج دفاعی می‌پردازند.

کمک‌های نظامی آمریکا به رژیم اشغالگر قدس

کمک‌های نظامی آمریکا به رژیم اشغالگر قدس جهت جبران بار وارده ناشی از افزایش بودجه نظامی و مخارج و هزینه‌های دفاعی است. برخی ناظران معتقدند که فشار اقتصادی رژیم اشغالگر قدس به لحاظ افزایش فشار بودجه دفاعی است و این دومی به خاطر کاهش کمک‌های نظامی دولت اوپاما به دولت نتانیا هو است. دولت رژیم اشغالگر قدس حاضر به مذاکرات صلح با فلسطینی‌ها نیست و به خانه‌سازی در مناطق فلسطینی‌ها ادامه می‌دهد.^۱

وزیر دارایی رژیم اشغالگر قدس (Yuval Steinitz) نیز در مورد کاهش پشتیبانی و حمایت آمریکا نکاتی را خاطرنشان ساخته است.^۲ دولت اوپاما مقرر داشته بود تا مبلغی به ارزش ۲۰۵ میلیون دلار کمک‌های دفاعی به رژیم اشغالگر قدس برای خرید ۱۰ دستگاه باطری سیستم دفاع موشکی موسوم به Iron Dome پرداخت شود. مجلس نمایندگان آمریکا در مارس ۲۰۱۰ لایحه پشتیبانی و همکاری دفاع موشکی بین دو کشور را تصویب کرده بود. همچنین بعد از سال‌ها گفتگو بین مقامات دو کشور قرار بود که رژیم اشغالگر قدس موفق به خرید ۲۰ فروند هواپیما جنگی F-35 به ارزش ۲/۷۵ میلیارد دلار شود و این هواپیماها را در سال ۲۰۱۵ دریافت کند.

1. Jeremy M. Sharp, US. Foreign Aid to Israel, CRS, Sep. 16, 2010, p.1.

2. Ibid.

این معامله نیز هنوز با موانع اداری و قانونی مواجه است. کنگره آمریکا از سال ۲۰۰۸ تاکنون پیگیر کمک‌های خاص نظامی آمریکا به رژیم اشغالگر قدس است. این برنامه‌ها تحت عنوان برتری واقعی نظامی رژیم اشغالگر قدس نسبت به همسایگان دنبال می‌شود. دولت بوش در آگوست ۲۰۰۷ اعلام کرد که با افزایش سقف کمک‌های نظامی آمریکا به رژیم اشغالگر قدس تا سقف ۶ میلیارد دلار طی دهه سال آینده موافقت کرده است. این توافق به معنای این است که سالیانه رژیم اشغالگر قدس می‌تواند ۱۵۰ میلیون دلار بیشتر از سقف استاندارد کمک نظامی دریافت کند و شروع آن با دریافت دو میلیارد دلار در سال ۲۰۰۹ و سه میلیارد دلار در سال ۲۰۱۱ همراه بوده است. همچنین موافقت شده بود که رژیم اشغالگر قدس می‌تواند ۲۶ درصد از کمک‌های نظامی آمریکا در امور اردونانس و خریدهای تسلیحاتی هزینه کند.^۱

به نظر می‌رسد که دولت اوباما از کمک‌های نظامی آمریکا به عنوان ابزار فشار علیه رژیم اشغالگر قدس استفاده می‌کند. به هر حال سود و زیان وابستگی رژیم اشغالگر قدس به کمک‌های نظامی و تسلیحات آمریکایی وجود دارد. رژیم اشغالگر قدس بخشی از کمک‌های نظامی آمریکا را برای تقویت زیرساخت‌ها و صنایع نظامی خرج می‌کند و هنوز به تسلیحات مدرن و برتر آمریکا نیازمند است. بخش عظیمی از این نوع تسلیحات فوق مدرن برای تقویت قدرت کنوانسیون‌ی یا متعارف ارتش رژیم اشغالگر قدس ضروری است. کارشناسان نظامی رژیم اشغالگر قدسی معتقدند که وابستگی نظامی رژیم اشغالگر قدس به تسلیحات آمریکایی، جهت‌گیری صنایع نظامی رژیم اشغالگر قدس را نه به سوی تسلیحات بومی بلکه به سوی تسلیحات آمریکایی پیش می‌برد و این یک هزینه عمیق استراتژیک محسوب می‌شود و دولت

1. Ibid, pp. 4-5.

آمریکا هر بار که بخواهد می‌تواند ارسال تجهیزات و کمک‌های نظامی را وتو کند. برای مثال دولت اوپاما در خصوص افزایش همکاری‌های دو طرف در زمینه برنامه‌های دفاع موشکی و فروش جنگنده‌های مدرن F-35، رژیم اشغالگر قدس را به‌خاطر همکاری نکردن در روند صلح در خاورمیانه تحت فشار قرار داده است. رژیم اشغالگر قدس همچنین با آمریکا در زمینه سیستم دفاع موشکی Arrow I, II همکاری دارد و قرار است که مذاکره در مورد سیستم Arrow III نیز بین دو کشور در دستور کار قرار گیرد.^۱

فروش تسلیحات رژیم اشغالگر قدس

منابع مالی حاصل از فروش تسلیحات رژیم اشغالگر قدسی می‌تواند مخارج ناشی از افزایش مخارج دفاعی را تا حدودی جبران کند. رژیم اشغالگر قدس در لیست صادرکنندگان تسلیحات برتر و آموزش‌های مدرن نظامی است. آن کشور هنوز در لیست جهانی صادرکنندگان تسلیحات مدرن قرار دارد. ایالات متحده بارها نگرانی خود را از فروش تسلیحات رژیم اشغالگر قدسی به کشورهای مخالف واشنگتن هستند، ابراز کرده است. چین از خریداران تسلیحات مدرن رژیم اشغالگر قدسی است. قرار بود که رژیم اشغالگر قدس به‌ازای دریافت ۲۵۰ میلیون دلار کمک‌های بیشتر نظامی از آمریکا، قرارداد فروش سیستم هشدار و مراقبت هوایی به چین را ملغی کند. رژیم اشغالگر قدس طی سال‌های ۲۰۰۲ و ۲۰۰۵ مبادرت به فروش تسلیحات حساس به چین کرده بود که با دریافت کمک‌های بیشتر نظامی از جانب

1. Ibid, p. 10.

آمریکا منصرف شد.^۱

گزارش سال ۲۰۰۶ حاکی از آن بود که رژیم اشغالگر قدس در پی دریافت ۱۰۰ میلیون دلار درصدد فروش هواپیماهای آمریکایی F-16 (Upgrade) به ونزوئلا بود که با پیگیری و فشار دولت واشنگتن این معامله صورت نگرفت. در سال ۲۰۰۹ شرکت‌ها و مقاطع‌کاران نظامی رژیم اشغالگر قدسی در همکاری با هم‌تایان سوئدی از جمله شرکت نظامی Saab سوئد درصدد فروش یک نوع جنگنده طراحی شده از سوی دولت سوئد به هندوستان بودند که دولت آمریکا نگرانی عمیق خود را از انتقال برخی تکنولوژی‌های دفاعی - راداری آمریکایی به‌کار رفته در این جنگنده را به رژیم اشغالگر قدس اعلام کرد. در سال ۲۰۱۰ رژیم اشغالگر قدس مظنون به مذاکراتی با روسیه درخصوص فروش هواپیماهای بدون سرنشین (UAV) به ارزش ۵۰ میلیون دلار شده بود. صنایع هوا - فضای رژیم اشغالگر قدس و روسیه در یک معامله به ارزش ۲۰۰ میلیون دلار به این نوع توافقات دست پیدا کرده بودند.^۲

سیاست دفاعی رژیم اشغالگر قدس در سایه روابط تردیدآمیز آن کشور با آمریکا

روابط دولت «کادیم» در رژیم اشغالگر قدس با دولت «جمهوریخواهان» بیشتر متأثر از همسویی بلر و بوش در اصطلاح Pax – American بود. اما روابط دولت لیکود با دولت دمکرات‌ها متأثر از شکاف نسبی بین بریتانیا و آمریکا و نیز سوءظن موجود در

1. Ibid, p. 15.

2. Ibid, p. 15.

روابط واشنگتن و تل آویو است. وضعیت مشابه دیگر گسست باور نکردنی در روابط آنکارا و تل آویو است. این دسته شباهت‌ها را می‌توان حتی در نگرانی کشورهای عربی متحد آمریکا از سیاست دولت اوپاما نسبت به خاورمیانه ملاحظه کرد.

طی دو سال اخیر روابط دولت اوپاما با دولت نتانیاهو با شک و تردید سپری شد و دو سال پیش رو هم در سایه افزایش بودجه دفاعی رژیم اشغالگر قدس و تعلل دولت آمریکا در ارسال تسلیحات فوق مدرن به رژیم اشغالگر قدس بیشترین توجه را به خود جلب کرده است. رژیم اشغالگر قدس انتظار داشت که در محیط جدید امنیتی خاورمیانه آمریکا حمایت بیشتری از این کشور داشته باشد که بالعکس بیشترین فشار از جانب دولت اوپاما برای احیای روند صلح خاورمیانه به رژیم اشغالگر قدس وارد شده است. کنگره تحت حمایت جمهوریخواهان بیشترین انتقاد را به دولت اوپاما دارد. صرفنظر از نگرانی رژیم اشغالگر قدسی‌ها از پیشینه سیاسی و خانوادگی اوپاما، آنها به نگرانی نظامی - امنیتی رژیم اشغالگر قدس از دولت اوپاما اشاره می‌کنند.

دولت اوپاما با این نگرش که رژیم اشغالگر قدس مانع جدی صلح در منطقه است، به اجرای سیاست خاورمیانه‌ای خود پرداخته است. اوپاما برای جلب نظر افکار عمومی منطقه، دولت‌های عربی متحد و رژیم اشغالگر قدس را تحت فشار قرار داده است. سخنرانی معروف وی در دانشگاه قاهره بیشترین توجه افکار عمومی را در منطقه به خود جلب کرده بود. وی از سیاست تماس بیشتر^۱ آمریکا برای حل مهمترین معضل تاریخی منطقه (روند صلح خاورمیانه) حمایت به عمل آورد. هدف اوپاما و حزب دمکرات از این سیاست نزدیکی هرچه بیشتر جهان اسلام و عرب با غرب است.

1. Engagement.

اما این سیاست برای رژیم اشغالگر قدسی‌ها ناآشنا است. وی از پایتخت‌های جهان اسلام قاهره، ریاض و آنکارا دیدن کرد اما از تل‌آویو بازدیدی به عمل نیاورد. او این دیدارها را شروع جدیدی در روابط اسلام با غرب و آمریکا است. او مدل دولت ترکیه را الگوی مناسبی برای دولت‌سازی در منطقه نام برد و متحدین واشنگتن را به اصلاحات بیشتر فراخواند و آمریکا را حامی افکار عمومی منطقه ذکر کرد. او بامای ضمن ناخرسندی از سیاست رژیم اشغالگر قدس خواستار مذاکرات بیشتر طرف‌های منازعه تاریخی (فلسطینی‌ها و رژیم اشغالگر قدسی‌ها) شد. متعاقباً رژیم اشغالگر قدس نیز از مذاکرات بدون پیش‌شرط با جمهوری اسلامی ایران ابراز نگرانی کرده بود. دولت رژیم اشغالگر قدس بیشترین امید خود را به یهودیان و مسیحی‌های طرفدار رژیم اشغالگر قدس در آمریکا دارد.^۱

به نظر می‌رسد که صفحه شطرنج سیاسی و جغرافیای نظامی منطقه خاورمیانه و حتی فراتر از آن در حال تحول است. صرف‌نظر از ماهیت تحول مذکور، سیاست دفاعی رژیم اشغالگر قدس در وضعیت مذکور و در شرایط تردیدآمیز روابط رژیم اشغالگر قدس و آمریکا چیست؟

بهتر است پاسخ به این سؤال را با یک گزاره منطقی به نام روندهای جاری در شاکله ارتش‌سازی در منطقه آغاز کنیم:

کشورهای منطقه به اشکال و انحای مختلف به تولید و دریافت تسلیحات می‌پردازند. نکته مهم در این گزاره بازسازی زیرساخت‌های نظامی و توانمندی‌های

1. Marka. Heller, Obama and Israel: Two Years Back and Two years Ahead, Strategic Assessment, Vol.12, No.14, Jan. 4, 2011, pp.58 – 65.

دفاعی کشورهای منطقه است.

تاکتیک‌های جنگ نامتقارن، سیستم دفاع موشکی و هواپیماهای پیشرفته عمده‌ترین موارد قابل توجه در زمینه توانمندی‌های دفاعی کشورهای منطقه هستند، رژیم اشغالگر قدس و ترکیه از صنایع قابل توجه دفاعی در منطقه برخوردارند. بیشتر کشورهای عربی نفتی سعی در دریافت تسلیحات برتر دارند.

کمک‌های سالیانه نظامی آمریکا در سال ۲۰۱۰ به رژیم اشغالگر قدس بالغ بر ۲/۷۷ میلیارد دلار بوده است. افزایش میزان کمک‌های سالیانه نظامی آمریکا به رژیم اشغالگر قدس طی قراردادی از سوی دو طرف در سال ۲۰۰۷ به تصویب رسیده است.^۱

سیاست دفاعی رژیم اشغالگر قدس با دو تحول جدید همراه شده است. پس از ۱۱ سپتامبر استراتژی جنگ‌های کم‌شدت در نبرد با عملیات تروریستی برجسته‌تر شده است. این استراتژی قبلاً نیز تحت عنوان استراتژی ضدچریکی در دستور کار ارتش رژیم اشغالگر قدس بود. استراتژی مذکور به موازات استراتژی نبرد کلاسیک علیه دولت‌های مخالف و دشمن رژیم اشغالگر قدس به‌ویژه کشورهای عربی همسایه دنبال می‌شود. با شروع تحولات جاری در منطقه و سقوط دولت‌های متحد و اشنگتن و خیزش‌های مردمی علیه دولت‌های عربی، رژیم اشغالگر قدس با شرایط جدید امنیتی مواجه شده است، بی‌شک تسلیحات نظامی در مواجهه با این شرایط کارآیی گذاشته را ندارد و کارویژه‌های امنیتی مقدم بر کارکردهای تسلیحاتی شده است. شاید رژیم اشغالگر قدس بیش از گذشته خود را به دولت‌های عربی متحد و اشنگتن نزدیک‌تر می‌بیند. مقدمات این نزدیکی پس از جنگ ۲۰۰۳ عراق، جنگ‌های لبنان و غزه

1. Yiftah Shapir, "Trends in Military Buildup in the ME, *Ibid*, pp. 229 – 230.

بین کشورهای عربی و رژیم اشغالگر قدس علیه ایران فراهم شده است.^۱

علیرغم وجود پروژه‌های مشترک دفاع موشکی بین آمریکا و رژیم اشغالگر قدس، به نظر می‌رسد که آن کشور تغییرات عمده‌ای در توانمندی‌های دفاعی انجام داده است. ارتقای ظرفیت جامع اطلاعاتی رژیم اشغالگر قدس با پرتاب ماهواره جاسوسی افق - ۹ و ماهواره جاسوسی Tec - SAR به ترتیب در سال‌های ۲۰۰۷ و ۲۰۱۰ از این قرار بوده است. رژیم اشغالگر قدس جدیداً به سیستم جدید موشکی ضد موشک‌های بالستیک برد کوتاه موسوم به Iron - Dome مجهز شده است. آن کشور همچنین موفق به ساخت باتری‌های موشکی مشابه آمریکایی از نوع Arrow Battery, Patict Batery, PAC - 3 شده است. از سوی دیگر نیروی زمینی ارتش رژیم اشغالگر قدس موفق به ساخت تانک‌های جدید از نوع Merkava 17 MBT شده است. آن نیرو نسل قدیم مرکاوا را از رده‌بندی ادوات رزمی خارج کرده است. ستاد کل ارتش رژیم اشغالگر قدس از تجارت جنگ ۲۰۰۵ لبنان به طراحی جدید در تانک‌های مذکور خبر می‌دهد. نیروی هوایی ارتش رژیم اشغالگر قدس درصدد جایگزینی هواپیمای آموزشی T - GA Texan موسوم به Efroni با هواپیماهای قدیمی آموزشی Tzukit است. آن نیرو همچنین خبر می‌دهد که بهره‌برداری از هواپیماهای بدون سرنشین جدیدی موسوم به Eitan, Heron -2 Hale را آغاز کرده است. نیروی دریایی ارتش رژیم اشغالگر قدس نیز متقاضی دو فروند جدید زیردریایی از آلمان شده است. آلمان قبلاً دو فروند زیردریایی موسوم به Dolphin را به این کشور فروخته بود.^۲

1. Jeremy Issacharoff, The American - Israeli Relationship: Between crisis and Comman Cause, *Ibid* , pp. 131 - 135.

2. *Ibid*, pp. 253 - 254.

ارتش رژیم اشغالگر قدس تحت فرماندهی ستاد کل و شامل سه فرماندهی زمینی، هوایی و دریایی است. این کشور دارای دو رآکتور هسته‌ای و مزنون به داشتن زرادخانه‌های هسته‌ای است. رژیم اشغالگر قدس عضو NPT نیست. همچنین آن کشور دارای زرادخانه‌های تسلیحات شیمیایی و تکنولوژی پیشرفته هشدار علیه حمله شیمیایی است. رژیم اشغالگر قدس دارای سایت‌های موشکی و سیستم‌های مدرن پرتاب موشک‌های بالستیک نیز هست که جزئیات آن در جداول بعدی بیان شده است:

جدول ۱. موشک‌های بالستیک

مدل موشکی	تعداد سیستم‌های پرتابی	نوع وضعیت	زمان
MGM – S2C (Lance)	۱۲		۱۹۷۶
Jericho MK 1/2/3 SSM	۱۲	بهینه‌سازی	
Black – Blue Sparrow	۱۲	قفل شده روی اهداف از پیش تعیین شده	
Lora	۱۲	در حال خریداری	

جدول ۲. ماهواره‌ها

مدل	کارویژه	نوع وضعیت
Amos 1,3	ارتباطات و مخابرات	غیرنظامی با کاربرد دوگانه
Ofeq 7,9	جاسوسی	نظامی و اطلاعاتی
Eros 1B	جاسوسی	نظامی و اطلاعاتی
Tech – SAR	جاسوسی	نظامی و اطلاعاتی
Tech - SAT	پژوهش	غیرنظامی

جدول ۳. سیستم‌های پرتاب موشکی

توضیحات	کارویژه	مدل
—	—	Shavit
غیرنظامی	مخابرات	Amos 3,4
غیرنظامی	مخابرات	Milcom
نظامی	جاسوسی پیشرفته	David

جدول ۴. استعداد نیروهای مسلح

۲۰۱۰	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	استعداد پرسنلی
۱۷۶۵۰۰	۱۷۶۵۰۰	۱۷۶۵۰۰	۱۷۶۵۰۰	۱۷۶۵۰۰	کل نیروها
نیروی زمینی					
۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	لشکرها
۳۷۳۰	۳۷۳۰	۳۷۴۰	۳۸۰۰	۳۸۹۰	تانک‌ها
۷۵۰۰	۷۵۰۰	۷۰۷۰	۶۹۳۰	۶۷۵۰	نفربرها
—	—	—	—	—	توپخانه
نیروی هوایی					
۸۷۵	۸۷۵	۸۷۵	۸۷۵	۸۴۵	هواپیماهای جنگی
۷۷	۷۷	۷۷	۸۴	۷۵	هواپیمای ترابری
۲۸۵	۲۸۵	۲۸۵	۲۸۶	۲۹۱	هلیکوپتر
نیروی دریایی					
۳	۳	۳	۳	۳	زیردریایی
۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	ناوهای جنگی
۵۵	۵۵	۵۲	۵۱	۴۲	ناوچه‌های گشتی

Source: Ibid, PP.254 – 256.

نتیجه‌گیری

۱. رژیم اشغالگر قدس مانند دیگر کشورهای مرتبط با بحران اقتصاد جهانی از جمله بریتانیا و آمریکا به دنبال توازن بین مخارج و هزینه‌های نظامی و بودجه دفاعی است، با این تفاوت که رژیم اشغالگر قدس از یک مزیت نسبی برخوردار است که کشورهای مذکور از آن برخوردار نیستند. کاهش مخارج و هزینه‌های نظامی کشورهای آمریکا و بریتانیا اولاً بر سفارشات نظامی آنها و ثانیاً بر سیاست دفاعی آنها در مناطق مختلف جهانی تأثیر می‌گذارد، اما کاهش مخارج و هزینه‌های نظامی رژیم اشغالگر قدس بر سیاست دفاعی آن کشور در پی حضور در مناطق مختلف جهان اثر نمی‌گذارد و مضافاً اینکه سفارشات نظامی رژیم اشغالگر قدس از آمریکا در قالب کمک‌های مالی و پولی نظامی انجام می‌گیرد.

۲. رژیم اشغالگر قدس در صدد است تا از طریق توسعه تکنولوژی و صنایع نظامی بخش زیادی از منابع مالی لازم برای تأمین بودجه دفاعی را فراهم سازد. آن کشور هیچ‌گونه محدودیتی در فروش تکنولوژی، تسلیحات، تجهیزات، ادوات و حتی ارائه خدمات و آموزش‌های نظامی - امنیتی به کشورهای غیرمرتبط با امنیت ملی رژیم اشغالگر قدس ندارد. برای مثال رژیم اشغالگر قدس به فروش تکنولوژی نظامی به ترکیه و یونان، آذربایجان و ارمنستان، چین و تایوان، برزیل و آرژانتین و... می‌پردازد. این درحالی است که آمریکا بارها نگرانی عمیق خود را از سیاست فروش تسلیحات و تکنولوژی نظامی رژیم اشغالگر قدس به برخی کشورهای حساس در دایره امنیت ملی ایالات متحده ابراز داشته است.

۳. صنایع دفاعی رژیم اشغالگر قدس سهم بسزایی در کسب تجربه از صنایع دفاعی آمریکا و دیگر کشورهای اروپایی دارد که این امر موجب اعتبار برند بین‌المللی برای صنایع نظامی آن کشور می‌شود. بسیاری از تکنولوژی‌های مدرن نظامی رژیم اشغالگر قدس مشابه مدل‌های غربی با هزینه کمتر در دسترس مشتریان خارجی قرار می‌گیرد، برای مثال هندوستان و ترکیه برای دستیابی به تکنولوژی راداری و بهینه‌سازی هواپیماهای جنگی بجای مراجعه به صنایع غربی به صنایع مشابه رژیم اشغالگر قدسی مراجعه می‌کنند.

۴. سایه شک و تردید بر سیاست خارجی تل‌آویو و واشنگتن به معنای بازنگری در روابط استراتژیک آن دو کشور نیست، بلکه بیشتر نگرانی رژیم اشغالگر قدس از کارکرد سیاسی دولت واشنگتن در قبال تحولات جاری در منطقه خاورمیانه به‌طور اعم و متحدین واشنگتن به‌طور اخص است. کشورهای مصر و اردن با رژیم اشغالگر قدس قرارداد صلح امضا کرده‌اند و رهبران این دسته کشورها از جمله حسنی مبارک پیش از سقوط روابط خاص با رژیم اشغالگر قدس داشته است. نگرانی رژیم اشغالگر قدس بیشتر از این بابت است که کشورهای مرتبط با آن کشور در معرض چالش‌های امنیتی قرار می‌گیرند.

۵. سیاست دفاعی رژیم اشغالگر قدس بیشتر بر پایه آمادگی برای عملیات پیشدستانه علیه تهدیدات دولت‌های همسایه و کشورهای پیرامونی و نیز آمادگی برای انجام عملیات ضدچریکی در اطراف مرزهای پیرامونی آن کشور استوار شده است. اکنون شرایط جاری در منطقه و به‌ویژه در اطراف مرزهای رژیم اشغالگر قدس، نه تنها دکترین بلکه استراتژی نظامی آن کشور را با وضعیت شدید بحرانی مشتمل بر تهدید

شدید و فوری، عنصر غافلگیری شدید و زمان تصمیم‌گیری کوتاه قرار داده است.

۶. برخی کشورهای منطقه و فرامنطقه از لحاظ سنخیت سیاست و قدرت و نیز از لحاظ بافت کارکردی روابط و یا فقدان هر دو در معرض تصمیم‌گیری‌های سیاست بین‌الملل قرار می‌گیرند که رژیم اشغالگر قدس از این دسته کشورهاست.

۷. رژیم اشغالگر قدس نیز مانند دیگر کشورهای مدار غربی از پاکستان تا مراکش از یک دوگانگی ساختاری - تصمیم‌گیری در ارتش و سرویس‌های اطلاعاتی - امنیتی برخوردار است. تصمیمات بودجه دفاعی با اداره دوم ارتش و تصمیمات اطلاعاتی با سرویس‌های اطلاعاتی دولت است. دولت و پارلمان‌ها باید بر سر مقدار آن به توافق برسند.

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل: ۱۲۲۰۲

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: بودجه نظامی و سیاست دفاعی رژیم اشغالگر قدس

نام دفتر: معاونت پژوهشی

تهیه و تدوین: حمید هادیان

ناظر علمی: —

متقاضی: معاونت پژوهشی

ویراستار: حسین صدری‌نیا

واژه‌های کلیدی: —

تاریخ انتشار: ۱۳۹۰/۱۱/۵